- [2021] 7 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1138

    - ਵਾੜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ @ ਮੰਦਾਰ

- v.

- ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ

- (2010 ਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 2438)

    - ਨਵੰਬਰ 08, 2021

- [ਐਨ.ਵੀ. ਰਮਨਾ, ਸੀਜੇ.ਆਈ., ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ ਅਤੇ ਹਿਮਾ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

- ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਸੈਕਸ਼ਨ 392 ਅਤੇ 397 - ਜਾਨਲੇਵਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਡਕੈਤੀ
- ਹਥਿਆਰ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੁਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪਿਸਤੌਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਤੀਜੇ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ

    - ਧਾਰਾ 392 ਅਤੇ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ, ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 397 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਕਿਹਾ: ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ

- ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਭੜਕਾਊ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਰਿਕਵਰੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ - ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਆਪਣੇ ਗਠਜੋੜ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

- ਕ੍ਰਥਿਤ ਅਪਰਾਧ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ

    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਕੈਤੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕਿਵੇਂ ਸਨ

- ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨਾ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ - ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ

- ਸ਼ੱਕ - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.

    - ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

    - ਆਯੋਜਿਤ: 1.1. ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ

- ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀ, ਰਿਕਵਰੀ ਅਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ
- ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ। [ਪੈਰਾ 16] [1146--]

- 1.2 ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਾਭ ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ। ਅਪਰਾਧਿਕ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ
  ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਦਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਣ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ". ਲਾਭ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
- ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ

- ਨਿਰਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।" [ਪੈਰਾ 17] [1146--]

- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਅਕਸਰ ਡਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਸ਼ੱਕੀ 'ਤੇ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਸ਼ੀ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ
  - ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਫਿਸਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 164 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। [ਪੈਰਾ
  - 18][1147--]

- ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ
- ਡਕੈਤੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ
  - ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਲੇਖਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਏਐਸਆਈ (ਪੀਡਬਲਯੂ -14) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਠੋਸ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਏ।

    ਸਥਾਨਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣਾ। ਇਕਲੌਤਾ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ
  - ਰਿਕਵਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਸੀ ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ

- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -4) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਸਬੁੱਕ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਨੇ ਵੀ
    - ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ ਨੂੰ ਕੈਟਾਲਾਗ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ
- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
    - ਸਮਰਥਨ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੈਸੇ ਵਰਗੀਆਂ ਆਮ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ ਅਤੇ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਕਮਲਾ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -14 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰਿਕਵਰੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੋਈ ਸੀ।
- ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ। ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਲੁੱਟੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਪਾਸਬੁੱਕ ਦੋਵੇਂ ਰੱਖੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵੱਲ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 19] [1147--; 1148--]
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਚੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹੈ
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਥਿਤ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ
- ਚਿੰਤਤ, ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਖਤ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
    - ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੀਆਈਪੀ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ
- ਕਾਲ ਕਰਨਾ। [ਪੈਰਾ 20] [1148--]
- ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਤਰਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਫੈਸਲੇ
- ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 21, 22] [1148- -]

    - ਵਿਜੇ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 609; ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਕਾਨੂ ਬਨਾਮ ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਕਾਨੂ ਬਨਾਮ। ਰਾਜ; ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 1;
- ਪੰਚੋ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 165: [2011]

- 12 1173; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਤਾਲੇਵਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.
- (2011) 11 ਐਸਸੀਸੀ 666: [2011] 6 ਐਸਸੀਆਰ 1050; ਭਾਰਮਾ
- ਪਰਸਰਾਮ ਕੁਧਾਚਕਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 431 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

  - <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

(2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 609	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 16
AIR 1954 SC 1	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 16
[2011] 12 SCR 1173	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 16
[2011] 6 SCR 1050	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 16
(2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 431	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪੈਰਾ 16

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.
- 2010 ਦਾ 2438.
- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 07.09.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 851 ਵਿੱਚ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦਾ /2002.
- ਸੁਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਮੁਕੁਲ ਕੁਮਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ।
- ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਲਕਾ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਡਾ. ਮੋਨਿਕਾ ਗੁਸਾਈਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਵਕੀਲ।
- ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
- ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਜੇ.

- ਤੁਰੰਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 7 ਸਤੰਬਰ 2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ
  - ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ, ਜਿੱਥੇ 20 ਮਾਰਚ 2002 ਨੂੰ ਸੋਨੀਪਤ ਦੇ ਐਫ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਬਿਜੇਂਦਰ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
  - @ ਮੰਦਾਰ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਅਤੇ 397 ਤਹਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
  - ਇਸ ਨੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ੧੦ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ੭ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕੂਰ ਦਿੱਤਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਲਈ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ।
  - ਦੋਵਾਂ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
  - ਤੱਥ:

- ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 14 ਅਪ੍ਰੈਲ 1999 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 11:00 ਵਜੇ ਬਾਲ ਕਿਸ਼ਨ (ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ) ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ

- ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਸੰਜੇ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਮਕਸਦ ਲਈ 46,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਥੇਰੀ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਰਿੰਦਰ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਫਾਰਮ ਹਾਊਸ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਹਨ ਨੇ ਰੋਕ ਲਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਨਜੀਤ (ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ) ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋ ਕੇ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ
    - ਪਿਸਤੌਲ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਫਿਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਾਈਕ ਦੀ ਚਾਬੀ ਸੌਂਪ ਦਿਤੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਲਿਆ
    - ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੇ ਬੂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਸੇ ਵਾਲਾ ਬੈਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਅਤੇ
    - ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਭਤੀਜੇ ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਕੇ ਪੈਦਲ ਨੇੜਲੇ ਥਾਣੇ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਲਈ
- ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਥਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੇਂ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ।
- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਚਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਨ
- ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392, 397 ਅਤੇ 120-ਬੀ ਅਤੇ ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਵੇਂ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ (ਵਿਨੋਦ) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਤਹਿਤ ਭਗੌੜਾ ਅਪਰਾਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ 'ਨਹੀਂ'
    - ਦੋਸ਼ੀ'। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ 14 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਕਹਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ,
    - ਵਿਨੋਦ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਨਜੀਤ ਅਤੇ ਵਿਨੋਦ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
- 4. ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦਾ ਕੇਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੁਲਾਸੇ (ਐਕਸ. ਪੀਡੀ) ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ 10,000/- ਰੁਪਏ ਉਸਦੀ ਕਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ
- 5,000/- ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕੀਤੇ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ 5,000/- ਰੁਪਏ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇੱਕ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ' (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਪੀ 1) ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸਬੁੱਕ (ਐਕਸ ਪੀ 2) ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 'ਲਾਲ'
    - ਕੱਪੜਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਕਮਲਾ' ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਸਬੁੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ

- ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮਨਜੀਤ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੇਸੀ ਪਿਸਤੌਲ,

ਇੱ
ਕ ਜੋ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ।

- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਗਵਾਹ ਮੁਕਰ ਗਏ।
  - ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -4) ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ
  - ਕਿ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਪਾਸ ਬੁੱਕ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਕਤ ਕੱਪੜਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ (ਐਕਸ ਪੀਡੀ / 2) 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਭਤੀਜਾ, ਸੰਜੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ -6), ਜੋ ਇੱਕ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸੀ,

- ਨਾਲ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
  - ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਚਾਚੇ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਖੋਹੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -8, ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਸਨ, ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

- ਸਿਰਫ ਰਸਮੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਦੋਸ਼। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਜਾਇਜ਼ਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ
  - ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 46,000/- ਰੁਪਏ
  - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ 'ਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕ ਦੀ ਪਾਸਬੁੱਕ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਸੀ

- ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਕਮਲਾ' ਨਾਮ ਵੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਕੇਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
  - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮਨਜੀਤ ਨੇ ਟੈਸਟ ਆਈਡੈਂਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਪਰੇਡ (ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, "ਟੀ.ਆਈ.ਪੀ.") ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਸਨੇ ਮਨਜੀਤ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਰਮਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਪੀਡਬਲਯੂ -13), ਜੋ ਪੀਡਬਲਯੂ -14 ਦੇ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਜਦੋਂ
ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
  - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ 313 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ
- ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ

- ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 313 ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਸਨ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਨ।
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲੀ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅੰਤਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
- ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ
        - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਜ਼ਮ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਅਤੇ ਪਾਸਬੁੱਕ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ। ਤੁਰੰਤ ਤੱਥ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ,
        - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਜੁਰਮ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢੋ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ
        - ਦੋਸ਼ੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮਨਜੀਤ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 392 ਅਤੇ 397 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਮਨਜੀਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਹਥਿਆਰ ਐਕਟ, 1959 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਭਾਸ਼ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਅਤੇ/ਜਾਂ ਧਾਰਾ 120 ਬੀ ਆਈਪੀਸੀ ਤਹਿਤ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ 10-10 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ।
    - ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
- ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ
        - ਅਦਾਲਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਕੈਤੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧੇ ਕਾਰਨ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪਦਾਰਥਕ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
        - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ ਵੀ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਟੀਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।
- 10. ਪੀੜਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।
        - ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ:
- ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ-
- ਡੂੰਘਾਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ

- ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਖੁਲਾਸਾ ਬਿਆਨ' ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਏ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੩੯੨ ਅਤੇ ੩੯੭ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੌਰਾਨ
- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ.
- ਸਾਲ 2010 ਦੀ ਧਾਰਾ 1375 ਅਤੇ 2013 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1328 ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮੁਕੇਸ਼ ਅਤੇ ਸੁਰੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
- ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ ੧੨੦ ਬੀ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਬੂਤ।

- ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਰਾਜ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸੀਮਤ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 5,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੋਈ।
  - 'ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ' ਅਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਬੈਂਕ ਪਾਸਬੁੱਕ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਹੱਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਿਆ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਹੈ
  - ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।
  - ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ:

- ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,
  - ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਨਵੇਂ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰੇਗੀ
  - ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਹੋਣ 'ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ, ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਣ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਿੱਥੇ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
  - ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਗਲਤ ਹੈ।

- ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਇਕਲੌਤੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ, ਯਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -4) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭਤੀਜੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ -6) ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -4) ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ
  - ਇਸ ਗੱਲੋਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ । ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ
  - 14), ਕੇਸ ਦਾ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੌਣ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਨੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਏਰਗੋ, ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਖ਼ਾਸਕਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਨ

- ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੂਲ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਜਾਣ ਹੈ।
- ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਸਵਾਲ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ (ਐਕਸ. ਪੀਡੀ) ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ (ਐਕਸ. ਪੀਡੀ / 2) ਦੇ ਬਲ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਦਾ, ਕੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜੇਤੂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਲਈ
- ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਿਕਵਰੀ ਅਯੋਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।[1] ਅਸੀਂ ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਿੱਚ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ () ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ
    - ਅਤੇ ਖੁਲਾਸਾ; () ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ; () ਵਸਤੂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ; (v) ਵਸਤੂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿੱਚ ਆਸਾਨੀ; (v) ਗਵਾਹੀ
- ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ
    - ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਕ, ਵਜ਼ਨਦਾਰ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਜੋ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸਬੂਤ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ. (ਦੇਖੋ: ਤੁਲਸੀਰਾਮ ਕਾਨੂ ਬਨਾਮ ਰਾਜ[2]; ਪੰਚੋ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ[3]; ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਤਾਲੇਵਰ ਅਤੇ 4 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਭਾਰਮਾ ਪਰਸਰਾਮ ਕੁਧਾਚਕਰ
- ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ[5])
- ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣਾ ਮੁੱਖ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ
- ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਬਿਹਤਰ ਹੈ ਕਿ ਦਸ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਬਚ ਜਾਣ, ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ". ਲਾਭ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ
    - ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਤ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨਾ ਨਿਆਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ"।

- [1] ਵਿਜੇ ਠਾਕੁਰ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ, (2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 609
- [2] ਏਆਈਆਰ 1954 ਐਸਸੀ 1
- [3] (2011) 10 ਐਸਸੀਸੀ 165.
- [4] (2011) 11 ਐਸਸੀਸੀ 666
- [5] (2014) 14 ਐਸਸੀਸੀ 431

- ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘਿਨਾਉਣੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰੀ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀੜਤ ਅਕਸਰ ਡਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਬਾਹਰੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਝ ਸ਼ੱਕੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬੇਗੁਨਾਹੀ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ
    - ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਮੱਗਰੀ ਗਵਾਹ ਹਨ
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫਿਸਲਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ
    - ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 164 ਤਹਿਤ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਇਕੱਤਰ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਘਰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ
    - ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਕੈਤੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਹੱਥ ਪਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖੀ
    - ਲੇਖ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨਾਲ ਇਸਦਾ ਸਬੰਧ। ਅਸੀਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ:
    - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਕਿ ਏਐਸਆਈ ਰਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ -14) ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।
    - ਸਥਾਨਕ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ।
    - ਬਰਾਮਦਗੀ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਰਾਲਦੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਸੀ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਸਾਥੀ ਸੀ।
    - ਦੂਜਾਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -4) ਅਤੇ ਰਾਲਦੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਪਾਸਬੁੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖੁਲਾਸੇ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
    - ਤੀਜਾ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਪੀਡਬਲਯੂ -4) ਨੇ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ (ਐਕਸ ਪੀਡੀ / 2) 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਲਡੂ (ਪੀਡਬਲਯੂ -8) ਨੇ ਵੀ
    - ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਵਰੀ ਮੈਮੋ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਪੀਡੀ /2) ਨੂੰ ਕੈਟਾਲਾਗ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ.
    - ਚੌਥਾ, ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਆਮ ਸਥਾਨ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਸੇ ਜੋ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੱਥ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 'ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ' ਜਿਸ 'ਤੇ 'ਕਮਲਾ' ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

- ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ (ਪੀਡਬਲਯੂ-14) ਵੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।
    - ਪੰਜਵਾਂ, ਇਹ ਬਰਾਮਦਗੀ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਹੋਈ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਲ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਰੱਖੇ
- ਉਸ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਾਸਬੁੱਕ, ਉਸ ਪੈਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਉਸਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੁੱਟਿਆ ਸੀ।
    - ਛੇਵਾਂ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵੱਲ ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ।
- ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਉਲਟ ਨਤੀਜੇ ਕੱਢੇ ਗਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਭਾਰ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਥਿਤ ਖਤਰੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
- ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਹਿ-ਦੋਸ਼ੀ ਮਨਜੀਤ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਟੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ,
    - ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਨਜੀਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।
- 21. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
    - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਠੋਸ ਤਰਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਸਿੱਟਾ:
    - 22. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਿਧੀ ਜੈਨ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ATTESTED BY ME
Mrs. VAISHALI A. [illegible]
M.Sc. LL.B.
ADVOCATE & NOTARY PUBLIC (Govt. of India)
Uran, Navi Mumbai
Regd. No. 10519
Parties are Responsible for
Contents of Document